

— Minden ugyanúgy történt, ha jól emlékszem, Debrecenben is, amikor Ferenc József odalátogatott. Észre sem vette, hogy mi történt a cúgos cipőjével, de az nem kerülte el a figyelmét, hogy a katona meg van hűlve. Ezt meg is tudakolta tőle, mire a katona persze igennel felelt. Ferenc József egy pillanatig elgondolkodott, majd kiadta a parancsot. „Adjanak neki ricinusolajat” — mondta főhadsegédének, majd ránézett a mereven álló katonára. „Meg fogsz gyógyulni, derék katona” — mondotta neki, és figyelmesen végignézett az egész szakaszon. A többiek alig tudták visszatartani mosolyukat. Az uralkodó aznap a szokásosnál is figyelmesebb volt, észrevette a rángatózó arcokat. „Mind meg vannak hűlve ezek a derék katonák! Mindegyiknek adjanak ricinust, nem kell takarékoskodni vele!”

— No, ezek kevésbé voltak szerencsések, akárcsak Leonid katonái — állapítottuk meg egyhangúlag. Igen — így ő —, rosszabbul is járhattak volna. Miklós cár Odesszában először le akarta puffantani a tetteit, aztán mégis meggondolta a dolgot, és végül mindössze ezer botot javasolt végrehajtani. „De felség... Nem bírja ki — mondta a mellette álló tábornok. „Hm, akkor a maradékot osszák ki a többieknek, okuljanak belőle.”

És ugyanez történt... és ugyanez... és... egy ezred kertészetében.

PETRI CSATHÓ FERENC

Einstein kudarca

*A szerelem a hit maga (ez egy
táncdalszöveg) én gondoltam
ki néhány perce ám a perc nem én
vagyok már*

Az asztalon

*virágcserepben törpefa
lehetett volna óriás
de bonsai*

beszélgetünk

*azt kérdezi tud-e a mag a fáról
azt kérdezem hogy ő tud-e magáról
azt kérdezi tudok-e arról a
nőről aki az én
bonsaiságom csinálta*

nem tudhatok

*szerelmünk álharmónia az igazit
Einstein professzor (Freud íráshibája)
sem találta*

két hete

*eltört a lábam lelkem is törött
meggyógyulok hiszem
a hit hite haláltudat (talán)
egy fa-létén töprengő gyémánt
megmentett emlékezete
ákombákom az éjszaka falán*

Színes dia

*vérzik az ég alatta nő
ül egy padon körötte tér
és alkonyat mit semmi sem
határol ám a nő fehér
kalapja még reménykedik
paráznál mint erőszakos
halál előtt a vér*

Háttér

*A nov7tér alatt mint háttér
mindvégig volt egy Oktogon
fedőnevű titkos megálló
ott mondta bátyám, Rácz Öcsi:
megyünk anyámhoz föld alatt van
volt hároméves és az anyja három éve holt*

Kötél

*Elképzelem az artista halálát
(a képzelet félmúltba helyezett
jövő idő)
a templom kettős tornya közt
kötélen állva billeg: vacsorázik
a magasság (alulról nézve)
szédítő
Az artista magányos és rezerv
olvashatatlan arca van
nevet (a kötél magasából nézve)
a nézői bábész parányok
És látom hull alá az álégből a fickó
:kettős halál: mert azt hiszi
törpék közé zuhan*